

विचारसार र सूक्तिहरू

सन्तोष र आत्मतृप्तिको प्राप्तिविना के तृष्णा र कामनाको बाबानल कुनै प्रकारले निम्न सक्छ ?

प्रकाशक : प्रतीक प्रकाशन समूह प्रा. लि. वीरगंज-११

प्रधान सम्पादक : जगदीशप्रसाद शर्मा

व्यवस्थापक/सम्पादक : विकास शर्मा

सम्पादक : शत्रुघ्न नेपाल/ खड्गबहादुर श्रेष्ठ (प्रताप)

समाचार सम्पादक : आर. के. पटेल

बारा विशेष प्रतिनिधि : गम्भीरा सहनी

मुद्रक: प्रतीक प्रकाशन समूह प्रा. लि. (अफसेट छापाखाना)

त्रिमूर्ति सिनेमा हल रोड, ग्रीष्म, वीरगंज-११ (नेपाल), पोस्ट बक्स नं. ७८, फोन नं. ०९१-५२५१२२, ५२३१०५

email: prateekdaily@gmail.com, prateekdaily@yahoo.com

online: eprateekdaily.com

सबै मापदण्ड तोड्दै कोरोना

कोरोनाको पहिलो लहर चल्दा यसको रोकथाम, प्रसार र प्रभावकारिताबारे जति मापदण्ड बनाइएका थिए, दोस्रो लहरले ती सबै ध्वस्त पारिदिएको छ। हिजो कम उमेरका (बालकहरूबाहेक) बूढा, दीर्घरोगीहरूलाई कोरोनाले प्रभावित पार्ने, युवा र किशोरहरू यसको चपेटबाट, शरीरमा प्रतिरोधक क्षमता विद्यमान रहेकोले सुरक्षित रहने भनिएको थियो। मृत्युदर ४ प्रतिशतमा सीमित राखिएको थियो। हिजो कोरोना सङ्क्रमणको दर मानिसबाट मानिससम्म हुने भनिएको थियो। कोरोनाका जुन लक्षणहरू बताइएको थियो, आज कोरोना सम्बन्धमा यी कुनै कुरा लागू भइरहेको छैन। सबै उमेरका मानिस कोभिड सङ्क्रमित भइरहेका छन्, मृत्युदरले १० प्रतिशत नाघिसकेको छ। आज घरघरमा कोरोना सङ्क्रमित देखिन थालेका छन्। आज रूघाखोकी नलागेको, ज्वरो नआएको मानिस पनि कोरोना सङ्क्रमित भइरहेको छ। देशले अनुदान नै पाएर भएपनि अति जोखिममा रहेका वृद्ध तथा दीर्घरोगीहरूका लागि कम्तिमा एक चरणको खोप उपलब्ध गराएको छ। यसले केही भरपेग गरेको हुनुपर्छ, यद्यपि खोप लगाएका चिकित्सकहरू नै पुनः सङ्क्रमित भएको खबर पनि नआएको होइन।

साँच्ची भन्ने हो भने अहिले कोरोनाको उपचार त सम्भव नै देखिएको छैन, सङ्क्रमण हुन नदिनु नै एक मात्र उपाय देखिएको छ। जसका लागि सरकारले लकडाउनभन्दा माथि गएर निषेधाज्ञा नै जारी गरेको छ। शुरूमा आठ जिल्लामा लागू भएको निषेधाज्ञा आज देशका साठीभन्दा बढी जिल्लामा लागू भइसकेको छ। हिजो लकडाउनबाट शुरू भएको प्रतिरोधात्मक उपाय आज पहिलो फ्रन्टमा निषेधाज्ञाबाट शुरू भएको छ। विडम्बना के छ भने अहिले अस्पतालहरूले कुनै पनि रोगीलाई भर्ना गर्न मानिरहेका छैनन्, जो भर्ना भएका छन्, तिनका लागि जानिएको औषधि रेम्डेसिभिर उपलब्ध छैन। साढे तीन हजार भारु पर्ने यो औषधि मानिस हेरेर कालाबजारियाहरूले बीस, तीस, चालीस र पचाससम्म पनि बेचिरहेका छन्। वीरगंजलाई हिजो पनि कोरोनाको डूपी सेन्टर भनियो र आज पनि त्यस्तै अवस्था छ, जहाँका अस्पतालका निर्धारित बेडहरू भरिसकेका छन्, हिजो भर्खर रेम्डेसिभिर आएको समाचार प्राप्त भएको छ, त्यो पनि जम्मा १५० थान। रोगी हेरी यो इन्जेक्शन दुईदेखि छवटासम्म लगाउनुपर्ने हुन्छ। र वीरगंजमा दैनिक परीक्षणपिच्छे सय नाघेको सङ्ख्यामा सङ्क्रमित बढिरहेका छन्।

यो भयावह अवस्था हो, त्योभन्दा पनि कारुणिक अवस्था हो। भयावहतालाई त कम पार्न सकिन्छ, किनकि महामारीको भय शारीरिक मात्र होइन, मानसिक पनि हुन्छ। तर अवस्था कारुणिक बन्नु निश्चय नै दुःखदायी हो। कारुणिक यस मानेमा कि रोगीलाई भर्ना नै नलिन, औषधिको कालाबजारी हुनु, प्रशासन निस्सहाय देखिनु अहिले नियति बनेको छ। यद्यपि नागरिकले संयम धारण गरेको छ, प्रशासन आफ्नो तवरमा सतर्क र सजग छ, तर प्रशासनको भियो सरकार नै अस्थिर छ। सरकारलाई कोरोनाभन्दा जटिल रोगको सङ्क्रमण भएको छ। त्यसबाट पार नपाउन्जेल महामारीबारे गम्भीरतापूर्वक कुनै योजना बन्नेछैन, औषधि उपलब्धताका लागि कागजी र मौखिकबाहेक ठोस प्रयास हुनेछैन। कोरोनाले सबै भौतिक गतिविधि ठप्प पारेको त छ नै, सरकारको अशिचतताले मनलाई एनिस्थिया लिएको रोगीको अवस्थामा पुऱ्याइदिएको छ।

मूल्यवृद्धि - देशको लागि गम्भीर सङ्कट

कोरोना महामारीको पहिलो र दोस्रो लहरले प्रायः हरेक विकासशील राष्ट्रको अर्थतन्त्र चौपट बनाएको छ। दैनिक जीवनमा चाहिने सामग्रीको भाउ दिनप्रतिदिन बढ्दै गइरहेको छ। स्थानीय सरकार गफ दिनमा व्यस्त छ। राजनीतिक दलहरू कमीशनको खेलमै रमेका छन्। यस विषय परिस्थितिलाई पनि केही मानिसले

कमाउने थलो बनाएका छन्। मूल्यवृद्धि नियन्त्रण गर्ने निकाय सक्रिय नहुँदा आम मानिसको जीवन कष्टकर बन्दै गएको छ। सामाजिक सञ्जालहरूमा संवेदना व्यक्त गर्नेहरूको ताँती लागेको छ। युवावर्ग जसले यसबारे आवाज उठाउने हो, उनीहरू पनि घरमा कैद छन्। के ठूला, के साना सबैखाले पसलेहरू मूल्यवृद्धिलाई सघाइरहेका छन्। यसरी कोरोना कालमा पनि 'तै चुप मै चुप'को संस्कृति मौलाएको छ।

सरसर्ती विश्लेषण गर्दा प्रत्येक स्थिति र अवस्थाको दुईवटा पक्ष देखापर्छ। पहिलो आन्तरिक अवस्था र दोस्रो बाहिरी। बाहिरी अवस्थालाई मानिसले कृत्रिमताबाट सुधार गर्न सक्छ तर आन्तरिक अवस्था बिग्रेपछि मानिसको सर्वनाश नै हुन्छ। बाहिरी शत्रुलाई मानिसले उपेक्षा पनि गर्न सक्छ तर आन्तरिक शत्रुलाई वशमा गर्न धेरै कठिन हुन्छ। यही नियम कोरोनाकालमा हाम्रो देशको आर्थिक स्थितिमा पनि लागू हुन्छ। हाम्रो देशको बाहिरी स्थिति जति सुदृढ वा विदेशमा गएर हामीले जति सम्मान प्राप्त गरे तापनि वा हाम्रो विदेश नीति जति सफल भए तापनि वा हाम्रो सीमा सुरक्षा जति सबल भए तापनि, यदि हाम्रो आन्तरिक स्थिति बलियो छैन भने एक दिन अवश्य नै हाम्रो देशको पतन हुनेछ।

देशको आन्तरिक स्थिति धनधान्य र अनाजमाथि निर्भर रहेको छ। आज हाम्रो देशको प्रमुख समस्या हरेक दिन सुरसा जस्तै बढिरहेको दैनिक उपभोगका वस्तुहरूको मूल्यवृद्धि रहेको छ। यसबाट सम्पूर्ण देशको जीवन अस्तव्यस्त भइसकेको छ। मानिसलाई चाहिने खाद्य पदार्थ, तेल, ग्याँसजस्ता दैनिक उपभोग्य वस्तुहरूको मूल्य दिनानुदिन वृद्धि भइरहेको छ। यसले गर्दा मानिसलाई आफ्नो जीवन निर्वाह गर्न बडो गाह्रो भइरहेको अवस्था छ। आज रपियाँको कुनै मूल्य छैन। सामानहरूको भाउ कैयौं गुणा बढिसकेको छ। गरीब र मध्यम

वर्गका मानिसलाई जीवन धान्न गाह्रो भइसकेको छ। अभाव र असन्तुष्टि समाजमा दिन प्रतिदिन बढ्दै गइरहेको छ। अर्थशास्त्रीहरूका अनुसार जब उत्पादन बढ्छ, वस्तुको मूल्य घट्छ। सरकारी तथ्याङ्कले हाम्रो उत्पादनमा वृद्धि भएको देखाउँछ तर सामानको भाउ चाहिँ बढिरहेको छ। यो आश्चर्यजनक कुरो हो। आज मानिसले घर बनाउनका लागि सिमेन्ट किन्न जाँदा धेरैपटक सोच्नुपर्ने हुन्छ। जीवनको लागि चाहिने अन्य वस्तुहरूको मूल्यमा पनि आशाभन्दा बढी वृद्धि भएको छ। अर्थशास्त्रका विद्वानहरूका अनुसार खाद्यान्न उत्पादनमा ४० प्रतिशतले वृद्धि भएको छ। जमीनको भाउ पनि वृद्धि भएको छ। सुनको भाउले त आकाश नै छुन थालेको छ। प्याजको त कुरै नगरौं, माछामासुको मूल्यसमेत बढेको छ। हाम्रो देश जलस्रोतमा धनी भए तापनि हामीलाई सबैभन्दा महँगो मूल्यमा बिजुली प्राप्त भइरहेको छ र त्यो पनि अनियमित हुन थालेको छ। भन्न के खोजिएको हो भने कुनै पनि वस्तु यस्तो छैन जसको मूल्यवृद्धि भएको छैन।

यहाँनिर के प्रश्न उठ्छ भने यस अव्यवस्थाको कारण के हो? के हाम्रो देशमा मूल्यमाथि नियन्त्रण गर्ने कोही छैन र? के यहाँका मानिसहरू नाविक नभएको डुङ्गामा सवार छन्? गहिरिएर हेर्ने हो भने आज हाम्रो समाजको अवस्था यस्तै देखिन्छ। हरेकले आफ्नो मनपरीतन्त्र चलाउन थालेका छन्। सबैले आफूलाई जे गर्न पनि स्वतन्त्र ठान्छन्। तर कुरो यस्तो हैन।

दीर्घकालीन शोषणपछि हामीलाई लोकतन्त्र प्राप्त भएको छ। वास्तवमा भन्ने हो भने हाम्रो देशको आर्थिक अवस्था दिनानुदिन जटिल बन्दै गएको छ। नयाँ योजना तर्जुमा गरी देशलाई राम्ररी डोऱ्याउन समय लाग्छ। केही यस्ता मानिस पनि छन् जो कोरोनाकालीन अवस्थाबाट फाइदा लिन खोजिरहेका छन्। सरकार वा अन्य राजनीतिक दलहरू पनि आफ्नै कुसी जोगाउन कसरत गरिरहेका छन्। यस कारण निहित स्वार्थी र मुनाफाखोरहरूले कोरोनाकालीन

अवस्थाको आडमा आफूखुशी वस्तुको मूल्य निर्धारण गरेर बेचिरहेका छन्। यसरी एउटा विशेष वर्गले समाजलाई मूल्यवृद्धिको अखडा बनाइराखेको छ।

यस कारण मूल्यवृद्धि रोक्न जनसङ्ख्या नियन्त्रणमा ध्यान दिनु पनि अति आवश्यक छ। यस कार्यमा जनताले पनि सरकारलाई मदत गर्नुपर्छ र स्वयंको आचरणमा पनि सुधार ल्याउनुपर्छ। वास्तविकता त के हो भने यदि सरकारले देशको स्थितिमा सुधार ल्याउन चाहन्छ भने उसलाई पनि आफ्नो नीतिमा स्थिरता ल्याउनुपर्छ।

शिक्षा नेपाल

अनन्तकुमार लाल दास

anantkumardas@gmail.com

यदि देशमा अन्न उत्पादनमा वृद्धि भएन, जनता जागरुक भएन वा शासनको भ्रष्टाचारमाथि कठोर नियन्त्रण भएन भने मूल्यवृद्धि रोक्न सकिन्न। परिणामस्वरूप गरीब जनताले साग-रोटी पाउँदैन र यदि यस्तो भयो भने त्यस देशको भविष्य के हुन्छ भन्न सकिन्न।

त्यस वर्गले सामाजिक जीवनसहित राष्ट्रिय जीवनलाई पनि दूषित बनाएको छ। देशमा भइरहेको नैतिक पतनले गर्दा नै आज मूल्यवृद्धि एउटा भयावह समस्याको रूपमा देखा परिरहेको छ। मुनाफाबाहेक आज एक आपसमा न कुनै प्रकारको सम्बन्ध छ, न रिश्तेदारी।

कुनै पनि देशको आम्दनीको प्रमुख साधन त्यहाँको व्यापार र उद्योग हो। हाम्रो देशमा उद्योग र व्यापारमा वृद्धि हुनुको साटो दिन प्रतिदिन ङ्हास भइरहेको छ। आन्तरिक व्यापार धराशायी र वैदेशिक व्यापारमा वृद्धि भइरहेको छ। विदेशबाट सामानको आयातमा वृद्धि भएपछि मूल्यवृद्धि हुनु स्वाभाविक नै हो। कोरोनाकालको यस विषय परिस्थितिको नाउँमा सरकारी कोष खाली भइरहेको अवस्था छ। सरकारलाई यो धन जनताबाट नै प्राप्त हुन्छ। आज जनतामा असन्तोष व्याप्त छ। देशको एक कुनाबाट अर्को कुनासम्म मानिस मूल्यवृद्धिबाट परेशान छन्। विपक्षी दलहरू पनि यसबारे मौन छन्। परिणामस्वरूप मूल्यवृद्धि भइरहेको छ।

वर्तमान मूल्यवृद्धि रोक्ने एउटै उपाय छ, जनताको नैतिक उत्थान हुनुपर्छ। उनीहरूलाई यस्तो नैतिक शिक्षा दिनुपर्छ जसको प्रभाव उनीहरूको हृदयमा परोस्। चरित्र र सोच परिवर्तनविना यस समस्याको कुनै निकास छैन। आफ्नो स्वार्थ साधन नै आज प्रत्येक नेपालीको जीवन लक्ष्य बनेको छ। आम जनतालाई न राष्ट्रिय भावनाको ध्यान छ, न देशहितकै। यस कारण उनीहरूमा देशहितको भावना जगाउने खालको उच्च कोटिको नैतिक शिक्षाको खाँचो छ। मूल्यवृद्धि न्यून गर्ने अर्को उपाय हो, सरकारको कठोर नियन्त्रण। जसले मूल्यवृद्धि गर्छ वा जो अधिकारी यसतर्फ ध्यान दिँदैनन् उनीहरूलाई तत्काल जागीरबाट निष्काशित गर्नुपर्छ वा कठोर दण्ड दिनुपर्छ।

मूल्यवृद्धिको सम्बन्धमा जनसङ्ख्या वृद्धि पनि एउटा महत्त्वपूर्ण कारण हो।

अनि मात्र मूल्यवृद्धिमा केही हदसम्म नियन्त्रण गर्न सकिन्छ।

आज अनाचार र भ्रष्टाचार नेपाली जीवनको पर्याय बनेको छ। आर्थिक विषमता दिन प्रतिदिन बढिरहेको छ। भ्रष्टाचारमुक्त क्षेत्र पाउन गाह्रो भइसकेको छ। उचित र अनुचितको परिधि समेटिन पुगेको छ। यस कारण मूल्यमाथि नियन्त्रण गर्न गाह्रो भइरहेको छ। यदि यस्तै मूल्यवृद्धि भइरह्यो भने समाजमा अराजकता फैलन बेर लाग्दैन। यस कारण के आवश्यक छ भने हाम्रा नेताहरू निस्स्वार्थ र निष्पक्ष भएर प्रस्ट आर्थिक नीति निर्माण र त्यसलाई इमानदारीसाथ कार्यान्वयन गर्न कम्मर कस्नुपर्छ किनभने आयातलाई हतोत्साहित र निर्यातलाई प्रोत्साहित गर्न अति आवश्यक छ। युवा पलायन रोक्ने, स्वदेशमै रोजगारको सम्भावना बढाउने र कृषि उत्पादनमा वृद्धि हुने खालको देश सुहाउँदो शिक्षा नीति ल्याउन आवश्यक छ। यी उपायको सफलतम कार्यान्वयनले मूल्यवृद्धि न्यून गर्न मदत मिल्न सक्छ।

हाम्रोजस्तो सोचले गरीब भएको देशमा जहाँ गरीबी दर मात्र कागजमा घटेको छ, सामाजिक-आर्थिक विषमता दिन प्रतिदिन बढ्दै गएको छ। मानिसले दुई छक पोषिलो खाना नपाएर विदेशिन बाध्य छन्, त्यहाँ मूल्यवृद्धिले शून्य जटिलता थपेको छ। यसतर्फ ध्यान दिनु नितान्त आवश्यक छ। अन्यथा मानिसहरू कोरोनाभन्दा भोकले मर्ने छन्। कोरोनाजस्तो मानव निर्मित महामारीबाट देशलाई जोगाउन तीनवटै तहको सरकारी प्रयत्न गतिशील हुनुपर्छ। यदि देशमा अन्न उत्पादनमा वृद्धि भएन, जनता जागरुक भएन वा शासनको भ्रष्टाचारमाथि कठोर नियन्त्रण भएन भने मूल्यवृद्धि रोक्न सकिन्न। परिणामस्वरूप गरीब जनताले साग-रोटी पाउँदैन र यदि यस्तो भयो भने त्यस देशको भविष्य के हुन्छ भन्न सकिन्न।

अझै फेला परेन फरार ट्याक्टर चालक

सर्लाही, २६ वैशाख/रासस
गत कात्तिक १० गते राति करीब ८:३० बजे नवलपुर-मलङ्गवा सडकखण्डमा नवलपुर चोकभन्दा करीब ७०० मिटर दक्षिण एउटा नम्बर नखुलेको ट्याक्टरले मोटरसाइकललाई ठक्कर दियो। लालबन्दी नगरपालिका-२ स्थित नवलपुर चोकभन्दा करीब ७०० मिटर दक्षिण नवलपुर-मलङ्गवा सडकखण्डमा नम्बर नखुलेको ट्याक्टरले मोटरसाइकललाई ठक्कर दिएर उक्त फरार भयो।

मोटरसाइकलमा सवार लालबन्दी-२ बस्ने अन्दाजी १८ वर्षीय अङ्गुश पासवानको मृत्यु भयो। घटनापश्चात् इलाका प्रहरी कार्यालय लालबन्दीबाट खटेको प्रहरी टोलीले दुर्घटना गराउने ट्याक्टरको खोजतलाश शुरू गर्‍यो। खोजतलाश गर्दै जाँदा प्रहरीले दुर्घटनामा संलग्न नै नभएको लालबन्दी-२ का नेपाली सेनाका अवकाश प्राप्त सुबेदार थोरबहादुर खड्काको रातो रङको ट्याक्टर उनको घरबाट नियन्त्रणमा लियो।

मृतक पासवानको घरपरिवार समेतले मोटरसाइकललाई ठक्कर दिने ट्याक्टरको रङ नीलो भएको र नं नखुलेको बयान दिए पनि उक्त ट्याक्टरका चालक फरार भएकाले दुर्घटनामा संलग्न नै नभएको रातो रङको ट्याक्टरका धनी खड्कालाई नियन्त्रणमा लिएर प्रहरीले बहादुरी देखायो। खड्काको ट्याक्टरले दुर्घटना गराएको भए पनि खड्कालाई गत माघ १५ देखि फागुन ७ गतेसम्म प्रहरीले सिन्धुली कारागारमा राख्यो।

गत फागुन ७ गते ६ डेढ लाख धरौटी बुझाएर जेलमुक्त भएका खड्का फरार ट्याक्टर चालकको खोजी गरी सजाय दिन र अहिले पनि निर्दोष हुँदाहुँदै कारागारमा बसेर कैदीजीवन बिताइरहेका आफ्ना निर्दोष चालक लालबन्दी-२ का फेकन रामको रिहाइ र प्रहरीले नियन्त्रणमा लिएर राखेको ट्याक्टर र ट्याक्टरमा लागेको अन्य कृषि यन्त्र छुटाइदिन हारगुहार गरिरहेका छन्। आफ्नो ट्याक्टरले दुर्घटना गराएको

भन्ने सम्पूर्ण प्रमाणसमेत प्रहरीलाई बुझाइसकेको भए पनि हालसम्म यस विषयमा प्रहरी प्रशासनले कुनै चासो नलिएको र यो विषय आफ्नो निकायबाट अदालतमा गइसकेकोले अदालतमै जान भन्दै आएको पीडित ट्याक्टर धनी खड्काले बताए।

अरूले नै गरेको अपराधको सजाय भोगेर थुनामुक्त भएपछि अदालतीय प्रक्रियामा फर्कत भए पनि वास्तविकता बाहिर ल्याउने पक्षमा रहेको उनले बताए। एक निर्दोष व्यक्ति अहिले न्यायका लागि प्रहरी प्रशासन तथा न्यायालयको आश्रय खोजी रहेको छ भने दुर्घटना गराउने ट्याक्टर कुन हो र कहाँ छ भन्ने विषयमा प्रहरीले थप खोजी कार्य गरेको छैन। प्रहरीले तयार पारेको घटना प्रकृति मुचुल्का, माथिल्लो निकायलाई पठाएको टिपोट, रेफर गरी पठाइएको जिल्ला प्रहरी कार्यालयबाट आएको परिपत्र सबैमा प्रहरीले केही केरमेट गर्नुले पनि दुर्घटनामा संलग्न सवारी साधन लुकाउने पक्षमा प्रहरी आफै रहेको र सोही निर्दोष

ट्याक्टरलाई कारबाईको भागिदार बनाउने पक्षमा रहेको देखिन्छ।

दुर्घटनामा संलग्न सवारी साधनका सहचालकले सबै विवरण बताउनु, उक्त सवारी साधनका चालक सोही दिनदेखि फरार हुनु, पीडितले खड्कासँग अतिपूर्ति माग गर्नु, प्रहरीले घटना प्रकृति मुचुल्का, माथिल्लो निकायबाट आएको पत्रलागत कागजातमा केरमेट गरिएको बताइएको छ। यसले प्रहरी र दुर्घटनामा संलग्न सवारी साधनका साहू विनयबीच मिलेमतो रहेको आशङ्का पीडित पक्षले समेत गर्न थालेका छन् भने दुर्घटनामा संलग्न सवारी साधन त्यही रहेको प्रहरीको भनाइ छ।

निषेधाज्ञाभित्र सङ्क्रमण तीव्र

महोत्तरी, २६ वैशाख/रासस
कोभिड-१९ को सन्त्रास छल्लन जारी निषेधाज्ञा अवधिभित्रै महोत्तरीमा सङ्क्रमण तीव्ररूपले बढेको छ। यसपालि नयाँ वर्ष २०७८ प्रारम्भ भएपछि वैशाख १० गतेदेखि जिल्लामा दोहोरिएर देखिएको सङ्क्रमण जिल्लामा निषेधाज्ञा जारी (बाँकी तेस्रो पातामा)

रक्सौल-वीरगंज प्रवेशद्वारबाट अहिले मानिसहरूको आवतजावत पातलिएको छ। कोभिड सङ्कट व्यवस्थापन केन्द्र पर्साले मुख्य प्रवेशद्वारबाट आवतजावत गर्न पाउने र यसरी भारतबाट नेपाल प्रवेश गर्नेहरूले ठाकुर राम बहुमुखी क्याम्पसको क्वारेन्टाइनमा १० दिन बस्नुपर्ने नियम बनाएपछि अहिले रक्सौलबाट वीरगंज मुख्य प्रवेशद्वारबाट मानिसहरूको आवागमन एकदमै घटेको छ। योसँगै युनिसेफले महानगरसँगको सहकार्यमा सीमा आवतजावत गर्नेहरूको लागि हात धुने व्यवस्था गरेको र साबुन-पानीको प्रयोग पनि हुन छाडेको छ। शङ्कराचार्यद्वारा जडान गरिएको हातधुने ठाउँ प्रयोगविहीन अवस्थामा। तस्वीर: नितेश कर्ण

आक्सिजनको अभावमा बिरामी मर्न दिन्नौ -रौतहट प्रहरी प्रमुख

प्रस, गरुडा, २६ वैशाख /

रौतहटमा आक्सिजनको अभावमा कोभिडका बिरामीलाई मर्न नदिने प्रतिबद्धता जिल्ला प्रहरी कार्यालय रौतहटका प्रमुख प्रहरी उपरीक्षक सिद्धिक्रम शाहले जनाएका छन्। शनिवार राति जिल्ला अस्पताल गौरमा उपचाररत १६ जना सङ्क्रमितलाई

आक्सिजनको आवश्यकता पर्नासाथ १३८ थान आक्सिजनसहितको सिलिन्डर प्रहरीले पुऱ्याएको बताउँदै जिल्लाका सबै कोभिड बिरामीलाई आक्सिजन पुऱ्याउने जिम्मा नेपाल प्रहरीले लिएको बताएका छन्।

आक्सिजनको सिलिन्डर खाली भएपछि त्यसमा आक्सिजन भराउने

जिम्मा पनि आफूहरूले लिएको प्रउ शाहको दाबी छ। प्रउ शाह भन्छन्- रौतहटमा आक्सिजनको कमीको कारणले बिरामी मर्दैन।

आक्सिजनको पूरै जिम्मा प्रहरीले लिएको बताउँदै प्रउ शाहले अन्य कारणले बिरामी मर्न सक्लान् तर आक्सिजनको कमीको कारणले रौतहटमा बिरामी मर्न नदिने जिम्मा नेपाल प्रहरीले लिएको छ। नेपाल प्रहरीले रौतहटका कोभिड बिरामीको लागि आक्सिजनको जोहो जसरी पनि गर्ने प्रतिबद्धता व्यक्त गरेका छन्।

जिल्लामा करीब दुई सय कोरोना सङ्क्रमित रहेका भएपनि १६ जनाले अस्पतालमा उपचार गराइरहेका र बाँकी सबै होम आइसोलेशनमा रहेको जानकारी गराउँदै प्रउ शाहले अन्यत्र आक्सिजनको जेजस्तो हाहाकार भएपनि रौतहटमा आक्सिजनको कमी हुन नदिने जिम्मा नेपाल प्रहरीले लिएको स्पष्ट पारेका छन्।

कोभिड महामारीको समयमा प्रहरीले आक्सिजन आपूर्तिमा देखाएको सक्रियताप्रति सबै क्षेत्रबाट प्रशंसा गरिएको छ।

पत्रकार सहायता कोष स्थापना

प्रस, गरुडा, २६ वैशाख /

नेपाल पत्रकार महासङ्घ रौतहट शाखाले पत्रकार सहायता कोष स्थापना गर्ने निर्णय गरेको छ। आइतवार शाखा कार्यालय गौरमा बसेको बैठकले जिल्ला सदस्य तथा अन्य क्रियाशील पत्रकारहरूका लागि पत्रकार सहायता कोष स्थापना गर्ने निर्णय गरिएको शाखा सचिव मदन ठाकुरले जानकारी गराएका

छन्।

कोषमा विभिन्न स्रोतबाट रकम सङ्ग्रह गरिने बताउँदै सचिव ठाकुरले माछापुच्छ्रे बैंकको गौरस्थित शाखामा खाता पनि खोलिएको जानकारी गराएका छन्। शाखाको निर्णय सार्वजनिक हुनासाथ कोषमा चन्द्रनिगाहपुरका समाजसेवी देवेन्द्र अर्यालले पच्चीस हजार रुपियाँ सहयोग गर्ने घोषणा गरेका छन्।

Make your stay with us is a memorable experience

Lords Plaza Birgunj is a world class hotel built to treat all types of travelers. This beautiful hotel is equipped with contemporary Rooms and Suites, Business Center, Four Conference Rooms, Three Food and Beverage outlets - Bar, Multi Cuisine Restaurant & Roof Top Dining, Spa, Gym, Pool and Casino.

Diyalo
Lords
PLAZA
Exhilarating Hospitality
Birgunj

Call - 5125252, 98028 19788, 98028 19787

Aadarsh Nagar, Birgunj, Nepal, www.lordshotels.com,

हुलाकी सडक : सिरहा खण्डमा कालोपत्र शुरू

लहान, २६ वैशाख / रासस

नेपालकै पहिलो राजमार्गका रूपमा रहेको हुलाकी सडक अन्तर्गत सिरहा खण्डमा कालोपत्र शुरू गरिएको छ। पूर्वमा बलान नदीदेखि पश्चिममा सदरमुकाम सिरहा बजारसम्म करीब २९ किलोमिटरको उक्त सडकमा कालोपत्र शुरू भएपछि स्थानीयवासी उत्साहित बनेका छन्।

सिरहा नगरपालिका-१९ देखि औरही गाउँपालिका-४ लवटोलियासम्मको करीब पाँच किलोमिटर सडक कालोपत्र सकिने सडक निर्माणको ठेक्का लिएको स्वच्छन्द, रोशन, महादेव खिम्ती जेभी कम्पनीका कन्ट्याक्ट म्यानेजर शशिकुमार यादवले जानकारी दिए। अन्य सडकखण्डमा समेत तीव्ररूपमा कालोपत्र भइरहेको जनाइएको छ।

दुई लेनको उक्त सडक कालोपत्र गर्न रु एक अर्ब २० करोड २० लाखमा सम्झौता भएको ठेक्का कम्पनीका

इन्जिनियर चन्द्र यादवले जानकारी दिए। तीन वर्षभित्र काम सकिने गरी सम्झौता भएको र निर्धारित समयभित्रै सकिने गरी काम भइरहेको कम्पनीका म्यानेजर यादवले बताए।

मधेसकै लाइफलाइनका रूपमा मानिएको हुलाकी सडक निर्माणको काम आरम्भ भएपछि सो भेगका सर्वसाधारण खुशी भएका छन्। हुलाकी सडक निर्माण भएपछि मधेसको विकासले गति लिनाका साथै हजारौं युवाले रोजगारको विभिन्न अवसर पाउने स्थानीयवासीको विश्वास छ।

हुलाकी सडक जीर्ण हुँदा सर्वसाधारणले सास्ती बेहोर्दै आएका थिए। सडक निर्माण भएपछि सहज रूपमा सदरमुकाम पुग्न सकिने स्थानीयवासीको भनाइ छ। यस्तै पूर्व राजविराजदेखि पश्चिम बलानसम्मको सप्तरी खण्डमा करीब १८ किलोमिटर सडक कालोपत्र गरिसकिएको निर्माण कम्पनि रौता श्रेष्ठ

दिवा जेभीका कन्ट्याक्ट म्यानेजर कमलप्रसाद यादवले जानकारी दिए। बाँकी सडकमा समेत कालोपत्र गर्न सकिनेगरी काम सकिनेको र धमाधम कार्य भइरहेको कन्ट्याक्ट म्यानेजर यादवले बताए।

करीब २५ किलोमिटरको सो खण्डमा अहिले ११ वटा पुलको निर्माण कार्य अन्तिम चरणमा पुगेको उनको भनाइ छ।

डिभिजिए सात मिटर र दुवै छेउको सोल्जर दुई/दुई मिटर गरी ११ मिटरको सडक निर्माण भइरहेको छ। विसं २०७७ असार मसान्तभित्र सडकको सबै काम सम्पन्न गर्ने लक्ष्य भए पनि सडक निर्माणका क्रममा विभिन्न स्थानका बासिन्दाले जग्गा विवादलाई लिएर अदालतमा मुद्दा हालेको र समयमा पुलहरू निर्माण नहुँदा काम अपेक्षाकृत अधि बढाउन नसकिरहेको कन्ट्याक्ट म्यानेजर यादवको कथन छ।

प्रादेशिक अस्पताल जनकपुरमा जनशक्ति थपियो

धनुषा, २६ वैशाख / रासस

कोरोना महामारीको दोस्रो लहरमा सङ्क्रमितको सङ्ख्या बढेपछि उपचार सहज बनाउन प्रदेश नं २ सरकारले प्रादेशिक अस्पतालमा जनशक्ति थप गरेको छ। प्रादेशिक अस्पताल जनकपुरधाम, नारायणी अस्पताल वीरगंज, गजेन्द्र नारायण सिंह अस्पताल राजविराजसहित अन्य अस्पतालमा जनशक्ति थप गर्ने निर्णय गरिएको सामाजिक विकास मन्त्रालयले जनाएको छ।

मन्त्रालयले जनाए अनुसार छ महिनाका लागि जनशक्ति नियुक्त गर्न अस्पताललाई अधिकार दिइएको छ। यसै सन्दर्भमा प्रादेशिक अस्पताल जनकपुरधाममा १२८ जनशक्ति थप गरिएको हो। तीमध्ये आइसियु सञ्चालन गर्न ६८ थप गरिएको सामाजिक विकास मन्त्रालयले जनाएको छ।

त्यसैगरी नारायणी अस्पताल वीरगंजमा कोरोनाको सघन उपचारका लागि प्रदेश सरकारले १९ सप्तरीको राजविराजस्थित गजेन्द्रनारायण सिंह अस्पतालमा आठ जनशक्ति थप गरेको छ। सप्तरीको भारदह अस्पताल, पर्साको पोखरिया अस्पताल, सिरहा, जलेश्वर, मलङ्गवा, गौर, कलैया र लहान अस्पतालमा पनि कोरोनाको सघन

उपचारका लागि थप जनशक्ति उपलब्ध गराइएको मन्त्रालयले जनाएको छ। प्रदेश नं २ सरकारले प्रादेशिक जनस्वास्थ्य प्रयोगशाला जनकपुरधामका लागि ३३ जनशक्ति उपलब्ध गराएको छ। नवौं तहको माइक्रोबायोलोजिस्ट तीन, सातौं तहको मेडिकल टेक्नोलोजिस्ट नौ, सहायक पाँचौं तहको ल्याबटेक्निसियन चार, सहायक चौथो तहको ल्याब असिस्टेन्ट तीन, कम्प्युटर अपरेटर तीन, सवारी चालक दुई, सुरक्षा गार्ड तीन, कार्यालय सहयोगी तीन र स्वीपर तीन जना उपलब्ध गराइएको मन्त्रालयले जनाएको छ।

विद्युत् अनियमित हुँदा दुई दिनदेखि पिसिआर मेशिन बन्द

सर्लाही, २६ वैशाख / रासस

सर्लाही अस्पताल मलङ्गवामा जडान गरिएको पिसिआर मेशिन विद्युत् अनियमित हुँदा दुई दिनदेखि बन्द रहेको छ।

जिल्लामा विद्युत् अनियमित हुँदा पिसिआर मेशिन बन्द भएको हो। ल्याबमा बुधवार राति ९४ जनाको श्रोत स्वाब जाँच गर्दा ४७ जनाको पोजिटिभ रिपोर्ट आएको थियो। त्यसपछि बिहीवार, शुक्रवार र शनिवार दिनभर छिन्छिनमै बत्ती गइरहने समस्याले मेशिन चलाउने नसकिएको जिल्ला अस्पताल सर्लाहीका जनस्वास्थ्य निरीक्षक श्रीप्रसाद

साहले बताए।

उनले मेशिन सञ्चालन नभए पनि शुक्रवार ३० जनाको श्रोत स्वाब सङ्कलन भएको बताए। बुधवार, बिहीवार र शुक्रवारको केही स्वाबको रिपोर्ट आउन बाँकी रहेको थियो भने शनिवारको स्वाब सबैको रिपोर्ट आउन बाँकी रहेको अस्पतालले जनाएको छ। यता शनिवार सार्वजनिक बिदा परेकोले आज मात्रै रिपोर्ट आउन सक्ने जनस्वास्थ्य निरीक्षक साहले बताए।

अस्पतालमा जेनेरेटर र अन्य वैकल्पिक ऊर्जाको व्यवस्था नहुँदा ल्याबमा खटेका कर्मचारी समस्यामा परेका छन्।

जिल्ला अस्पतालमा वैशाख १७ गतेदेखि ल्याब सञ्चालन भएयता शनिवारसम्म ३९० जनाको स्वाब सङ्कलन भएको छ। सर्लाहीमा शुक्रवार बिहानसम्म जिल्लामा कोरोना सङ्क्रमितको सङ्ख्या २४३ पुगेको स्वास्थ्य कार्यालय सर्लाहीका बलिराम यादवले जानकारी दिए भने चारजनाको कोरोना सङ्क्रमणबाट ज्यान गइसकेको यादवले बताए।

शुक्रवार र शनिवार सङ्कलित सबै स्वाबको रिपोर्ट आज आउने जिल्ला जनस्वास्थ्य कार्यालय, सर्लाहीले जनाएको छ। पिसिआर मेशिन चलाउन ९४ देखि ९६ जनाको श्रोत स्वाब जम्मा हुनुपर्छ।

छिमेकीलाई जिउँदै जलाएर हत्या गरेको आरोपमा साह पक्राउ

प्रस, सर्लाही, २६ वैशाख /

छिमेकीलाई जिउँदै जलाएर हत्या गरी फरार भएका एकजनालाई सर्लाही प्रहरीले पक्राउ गरेको छ।

सर्लाहीको ईश्वरपुर नगरपालिका-१२ धारीबथानमा वैशाख २० गते एकजना पुरुषलाई पेट्रोल छर्की जिउँदै जलाएर हत्या गरी फरार भएका सोही ठाउँ निवासी ३५ वर्षीय शिवजी साहलाई प्रहरीले पक्राउ गरेको जिल्ला प्रहरी

कार्यालय सर्लाहीले जनाएको छ।

साहलाई मलङ्गवा नगरपालिका-५ भाडसरस्थित नेपाल-भारत सीमावर्ती क्षेत्रबाट पक्राउ गरिएको इलाका प्रहरी कार्यालय केशरगंज सर्लाहीबाट प्रहरी निरीक्षक जनकराज दुङ्गाले पक्राउ गरेका थिए।

वैशाख २० गते ५८ वर्षीय सियाशरण रायलाई घरअगाडि रहेको आँपको बगैँचामा बसिरहेको अवस्थामा साहले

पुरानो रिस साँध्न पेट्रोल छर्की आगो लगाइ घाइते बनाएका थिए। गम्भीर घाइते रायको काठमाडौँमा उपचारको क्रममा वैशाख २१ गते मृत्यु भएको जिप्रका सर्लाहीका प्रवक्ता प्रनाउ मदन

कुँवरले जानकारी दिए।

पक्राउ परेका साहमाथि कर्तव्य ज्यानसम्बन्धी मुद्दामा म्याद थप गरी अनुसन्धान अगाडि बढाएको प्रनाउ कुँवरले बताए।

निषेधाज्ञा अवज्ञा गर्ने सवारी साधन नियन्त्रण

प्रस, सर्लाही, २६ वैशाख /

जिल्ला प्रहरी कार्यालय सर्लाहीले निषेधाज्ञा अवज्ञा गर्ने १९७ सवारीसाधनलाई नियन्त्रणमा लिएको छ।

निषेधाज्ञा अवज्ञा गरेको भन्दै बस, म्याजिक, कार, टेम्पो, ट्याक्टर र मोटरसाइकल गरी १९७ सवारीसाधन नियन्त्रणमा लिएको जिप्रका सर्लाहीले जनाएको छ।

कोभिड-१९ सङ्कट व्यवस्थापन केन्द्रको २४ गते बसेको बैठकको निर्णय अनुसार शनिवार राति १२:०० बजेदेखि ३१ गते राति १२:०० बजे सम्म सर्लाहीमा निषेधाज्ञा जारी गरिएको छ।

आइतवार १० बजेसम्म जिल्ला प्रहरी कार्यालय तथा मातहतमा रहेको अन्य

कार्यालयसमेतमा चेकजाँच गर्ने क्रममा निषेधाज्ञा उल्लङ्घन गरी चलाउने बस, म्याजिक, कार, टेम्पो एक/एक वटा तथा ट्याक्टर ३ वटा र मोटरसाइकल १९० वटा प्रहरीले नियन्त्रणमा लिएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय सर्लाहीले जनाएको छ।

यसैबीच, सर्लाहीको ग्रामीण क्षेत्रमा कोरोना भाइरससँग मिल्दोजुल्दो लक्षण भएका बिरामीको सङ्ख्या एक्कासि बढेको छ।

बिरामीमा उच्च ज्वरो आउने, घाँटी दुख्ने, रुघाखोकी लाग्ने, जीउ ढाड दुख्ने, टाउको दुख्ने र छाती दुख्ने जस्तो कोरोना भाइरससँग मिल्दोजुल्दो लक्षण देखिएको स्वास्थ्यकर्मीले बताएका छन्।

तस्वीरको यो दृश्य बहुदरमाई नगरपालिका-६ गम्हरियाको हो। नगरवाहादेखि गम्हरियासम्म सडक कालोपत्र र दुवैतर्फ पक्की नाला निर्माणको लागि अङ्कित कन्स्ट्रक्सनले दुई वर्ष अगाडि ठेक्का लिएको हो। रु ३ करोड ४८ लाखमा ठेक्का लिएको यो सडकखण्डमा अहिले ५ सय मिटरभन्दा बढी सडक कालोपत्र हुन सकेको छैन। अहिले सडक निर्माणको काम स्थगित छ र पानी परेपछि मानिसहरूको आवतजावत बन्द हुने गरी सडक हिलाम्य हुने गरेको छ। तस्वीर: सौजन्य